

ENTREVISTA ANDREU MAS-COLELL, president de la Barcelona Graduate School of Economics

«Hem d'aspirar a formar les elits internacionals des de Barcelona»

NOVES ASPIRACIONS. ELS POSGRAUS INTERNACIONALS NO HAN D'ASPIRAR NOMÉS A CREAR TALENT PER A LA INDÚSTRIA LOCAL ■■■ **RECERCA I DOCÈNCIA.** MAS-COLELL DEFENSA UN EQUILIBRI ENTRE LES DUES TASQUES PER EVITAR INEFICIÈNCIES

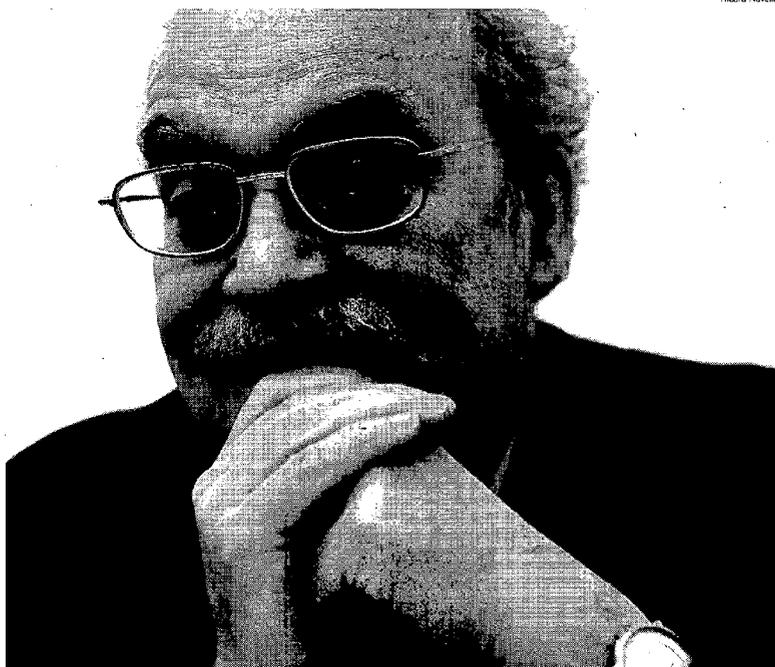
BERTA ROIG
 BARCELONA

L'1 de març, la Barcelona Graduate School of Economics (GSE) va reunir a Barcelona el seu consell científic, un grup assessor format per 33 experts dirigits per l'antic rector de la Universitat de Chicago Hugo Sonnenschein i amb deu premis Nobel d'Economia entre els seus membres. I en aquesta primera reunió, que arriba pocs mesos després de la posada en marxa de l'escola, «el balanç ha estat positiu», explica el president de la GSE, Andreu Mas-Colell.

El consell científic ha servit per abordar algunes de les característiques de la GSE, com, per exemple, la seva naturalesa publicoprivada, i també alguns dels reptes en la relació entre docència i recerca o la formulació de la nova oferta formativa. «L'àmbit dels màsters específics en economia és molt nou i per això ens han animat i alhora ens han recordat que avancem en un camp molt inexplorat», explica Mas-Colell.

El 90% dels seus alumnes són estrangers i, per tant, sembla que la captació de talent va a bon ritme. Quins són els factors que fan que l'escola i Barcelona puguin complir aquest objectiu? Barcelona té un gran atractiu i punts forts de tota mena, fins i tot el sol que fa el mes de febrer, i això facilita la captació d'estudiants. Però, tot i aquests factors, per atreure aquest talent hi ha dues coses imprescindibles, disposar d'un professorat de talent i poder oferir un paquet de beques competitiu. Cada any, les diferents institucions del món acabem disputant-nos un grup reduït d'alumnes i, per resultar atractiu, necessites un bon pla de beques.

En aquests dos punts, la GSE està ben situada, però necessitem anar a més, perquè atreure i retenir talent en un context de competència internacional no és fàcil. Hem d'intentar desenvolupar fórmules financeres que permetin

Ricard Novellat

OPTIMISME. El president de la GSE creu que l'excess de pessimisme pot acabar frenant l'empenta al país

ATRACCIÓ DE TALENT
 «DISPOSAR D'UN PROFESSORAT DE TALENT I D'UNA BONA OFERTA DE BEQUES ÉS CRUCIAL»

BENEFICIS INDIRECTES
 «S'ESTÀ ESTUDIANT UNA INVERSIÓ A BARCELONA PERQUÈ ELS EXECUTIUS VAN ESTUDIAR AQUÍ»

una contractació de professorat estable i molt potent; i és crucial també poder disposar de més beques, perquè hem de poder admetre un estudiant amb talent sigui d'on sigui.

Una cosa és atreure aquests alumnes i una altra és que, un cop finalitzats els seus estudis, es quedin a Barcelona. Té la ciutat capacitat per oferir-los sortides professionals atractives?

No tinc gaire clar que aquest hagi de ser el nostre objectiu. Es pot dir que hi ha tres fases a l'hora d'afrontar aquestes polítiques de creació i captació de talent. Una primera, que crec que ja tenim superada, és quan es persegueix generar talent local perquè es quedi aquí i doni resposta a les necessitats de l'economia local. Aquest és un sistema tancat en el qual es necessita un

gran sistema d'educació superior perquè la nostra gent estigui ben formada. La segona fase significa plantejar que potser la nostra economia necessita captar també talent de fora. I aquí ens cal un sistema d'educació superior capaç d'atreure aquesta gent per crear aquell *pool* de professionals que serveixi l'economia local.

I, finalment hi ha una tercera fase, més avançada, en la qual ja hem assolit una posició important al món i aspirem a formar les elits internacionals, perquè, al final, el que serem d'aquí a 100 o 150 anys dependrà d'haver sabut ser als passadissos importants avui. Des d'aquest punt de vista, el que ha d'inquietar-te ja no és si els graduats es col·locaran aquí, perquè, en aquest nivell, l'educació superior esdevé una indústria per ella mateixa.

I aquí ja hem començat a participar d'aquesta tercera fase?

Els que són a la tercera fase són les escoles de negocis. Els alumnes d'ESADE o IESE vénen a formar-se a Barcelona i això fa que després, quan voltes pel món, et trobis, per exemple, un executiu a Palo Alto que va estudiar aquí. I això té un efecte directe molt gran. No puc concretar detalls, però ara mateix s'està estudiant un projecte d'inversió a Barcelona perquè hi ha uns executius americans que es van formar aquí i els fa il·lusió portar el projecte a la ciutat.

La marca que han aconseguit les escoles de negocis de Barcelona, els està ajudant a vostès per donar-se a conèixer en el món? SÍ, a nosaltres ens agrada dir que estem fent clúster, i la primera taca d'oli la van posar les escoles de negocis que van saber transformar talent humà en una indústria educativa. Hem vist que aquesta experiència és positiva, estem entrant en línia i espero que no siguem els únics a afegir-nos-hi i que puguin sumar-s'hi altres iniciatives.

En aquest sentit, com a mínim hi ha dos àmbits en els quals tenim allò que és essencial, que són les bases humanes. Un és l'àmbit de les *bio*, que s'està articulant força bé, per exemple amb dos programes d'estudis de doctorat en anglès que gaudeixen d'un suport important i que estan projectats cap a l'atracció internacional d'estudiants: el del Centre de Regulació Genòmica i la **Universitat Pompeu Fabra**, i el de l'Institut de Recerca Biomèdica i la Universitat de Barcelona. L'altre àmbit, que està menys desenvolupat però on també tenim el talent de base, seria el del disseny i l'arquitectura.

El fet que el 90% dels seus alumnes sigui de fora, és també perquè costa trobar el perfil entre els estudiants locals?

Aquest percentatge pot xocar una mica d'entrada, però, si xoca, és precisament perquè no estem

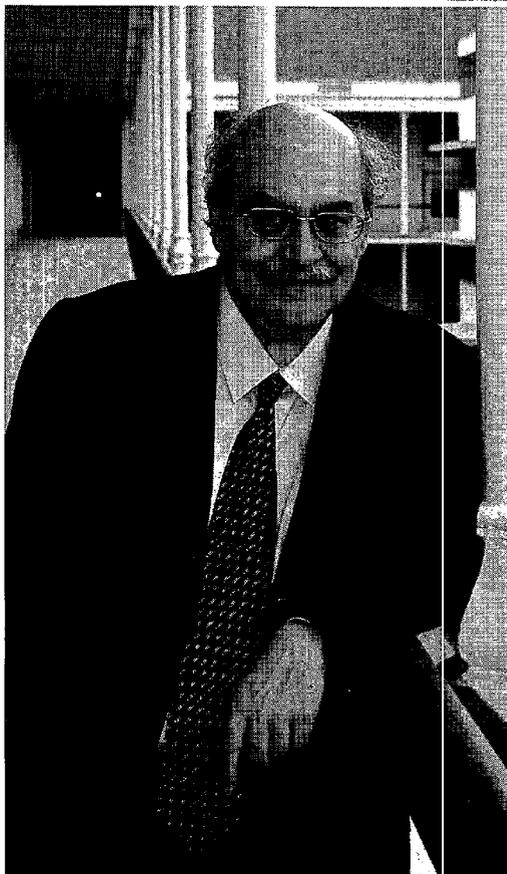
acostumats a estar tan internacionalitzats. A Londres, quan hi ha una escola que té el 90% dels estudiants de fora, es veu com el més normal. Cal tenir present que el perfil que nosaltres busquem és el d'un estudiant molt internacional i, per tant, molt mòbil, i el que compleix aquest perfil aquí acostuma a preferir anar a estudiar a altres països. Però això no vol dir que deixem d'atreure alumnes a Catalunya i Espanya.

Tota l'oferta de la GSE es fa en anglès. Els afecta d'alguna manera les mancances que hi ha aquí respecte a aquesta matèria?

És evident que hem de millorar els nostres coneixements d'anglès, però no voldria fer la sensació que ens queixem de no tenir més estudiants locals per culpa d'això, perquè crec que aquest no és el tema. Si el coneixement de l'anglès fos més gran aquí, atrauríem més estudiants d'aquí? Segurament sí el coneixement de l'anglès fos més gran, això aniria mà a mà amb un grau major d'internacionalització i hi hauria més estudiants amb visió internacionalitzada dels seus estudis de postgrau.

Quin seria el full de ruta que proposaria en matèria de recerca i docència?

S'han de comptabilitzar les dues coses, és un deute moral. Per a un investigador és bo fer docència i és bo per a un docent fer recerca, i a partir d'aquí és una qüestió de proporcions i d'intensificacions. El que és destructiu és que un investigador hagi de fer docència extra per arribar al final de mes. Això és una mala utilització dels recursos. La gent que té les competències que cal, que té talent, se l'ha de compensar bé, amb un paquet que inclogui la docència però sense acabar apilant hores, perquè aleshores la qualitat d'aquesta docència se'n ressent i acaba interferint en la tasca de recerca.

Ricard Novell

AEROPORT. Mas-Colell creu que és crucial per a la captació de talent

ADAPTACIÓ A BOLONYA
«TOTHOM SAP QUE ANEM
AMB RETARD PERÒ NO
ENS HEM DE POSAR A
CÓRRER SENSE MÉS»

Respecte al procés d'adaptació a Bolonya, creu que estem anant a la velocitat adient?

Tothom sap que a Espanya anem retardats, però tampoc no crec que en el moment en què estem el que calgui sigui posar-se a córrer a una velocitat que no puguem sostenir. Som on som i, pel que veig, no es pot dir que estiguem aturats, i, per tant, el que cal és

Plans de futur

LA GSE AMPLIA L'OFERTA DE MASTERS

Impulsada pel catedràtic Andreu Mas-Colell amb el suport de la UPF, la UAB, el CSIC, la Caixa, Agbar, Caixa Catalunya, Banc Sabadell i la Fundació Femcat, la GSE va iniciar el seu primer curs l'octubre passat amb una oferta de quatre màsters i tres cursos d'estiu. Per al curs 2008-09, l'escola afegirà dos nous màsters i espera incrementar un 30% el nombre d'alumnes. El ràpid impuls de la GSE té molt a veure amb la seva capacitat per captar fulls d'inscripció provinents de tot el món. I és que en el centenar d'alumnes que té registrats ara mateix hi ha representades 31 nacionalitats (des de les més properes d'Europa fins a altres de més llunyanes, com la xinesa o la nord-americana). Un panorama similar és el que es desprèn en el seu claustre de professors, més de la meitat dels quals són estrangers (sobretot d'universitats dels EUA).

La Barcelona Graduate School of Economics es nodreix dels campus de la UPF i de la UAB però l'escola disposa també de prop de 600 metres quadrats d'oficines i sales d'estudi i de reunions en un nou edifici situat al c/ de Wellington, integrat en el campus de la Ciutadella de la Pompeu Fabra. A mitjà termini, Mas-Colell aspira a consolidar la GSE en una «posició capdavantera». «Ara ja juguem a la Champions League; el pròxim pas és ser del grup amb opcions a jugar la final», diu.

seguir a pas segur i fer el que s'hagi de fer, però sense perdre l'oremus.

Fa pocs dies, una de les principals escoles de negocis asiàtica, la CEIBS de Shangai, obria a Barcelona la seva primera oficina de representació a Europa. Creu que veurem més notícies d'aquestes?

Sí, segur que anirem veient-ne més i més. Però aquí no puc estar-me d'esmentar un tema en el qual sóc una mica maniac i que tindrà un paper determinant en el fet que això es continuï produint, que és l'aeroport del Prat. Aquest factor serà crucial en aquesta capacitat d'atracció.

I quins plans d'internacionalització tenen respecte a la GSE?

Ara estem en una tasca de desenvolupament de la nostra activitat i a això dediquem la majoria del nostre temps. El moment arribarà però no tenim pressa.

Es plantegen l'entrada de nous socis per tal de dotar de més finançament el projecte?

Les consideracions financeres no són les primordials. Tenim un Patronat sòlid i estable. La seva composició pot evolucionar però aquest no és ara un tema primordial.

Parlar de Barcelona com a referent internacional de l'excel·lència en aquest grau de l'educació és compatible amb els pobres resultats del darrer informe PISA?

Parlar de PISA ens portaria a parlar de l'ensenyament secundari i no vull valorar aquest tema ara. Aquí el que és important és emfatitzar que en l'àmbit dels postgraus internacionalitzats tenim possibilitats, tenim el talent que fa falta i, sobretot, tenim la possibilitat d'atreure'n més. I disposem d'un entorn atractiu que ens ajuda. Barcelona no és capital d'Estat però pot ser capital d'estudis.

Creu que hi ha motius objectius per a aquesta sensació general de desànim amb l'economia catalana i espanyola?

El desànim no és un sentiment gaire productiu. Pot afectar l'empenta i, sigui quin sigui l'entorn i el moment, d'empenta sempre en necessitarem. ■